

HET VERSCHIL TUSSEN ASTRONOMIE, ASTROLOGIE EN ASTROFIE
LEZING 13 FEBRUARI 2015 – ASTRON ENSCHEDE
PAUL WINK

Astrologie is de ervaringswetenschap van de dialectiek, ofwel van de materiële en psychische wereld (de 'lagere' zielewereld van de mens in deze incarnatie). Astrofief is de 'wetenschap' van de Geestopenbaringen in de wereld door de hoogste, de 1e hiërarchie engelen (Serafijnen, Cherubijnen en Tronen). Zij inspireren en bepalen de astrologie, en werken o.a. uit naar onze 'hogere' ziel (geestziel) die nog voor de mens onbewust is (evenals van al zijn vorige incarnaties). De mens beschikt naast een lichaam en een ik-persoonlijkheid (met haar 3 'lagere' zielevoertuigen denken, voelen en handelen (hoofd-hart-bekken), over een 'hogere' zielebewustzijn die zich 'beweegt' tussen ik en geest.

De psychologie richt zich feitelijk naar de lagere ziel omdat de hogere ziel geen psychologisch wezen is. De hogere ziel is onvergankelijk en verweeft met de lotsengel het karma van de mens, dat zich dan uit in een geboortehoroscoop.

Echter het bewustzijn van een mens wordt bepaald door alle ervaringen in alle vorige (en in de huidige) incarnaties die zich in de hogere ziel inetsen, en deze hogere ziel incarneert, waarbij dan een nieuwe ik-persoonlijkheid (dat dus niet kan incarneren) met zijn drie lagere ziele-aspecten ontstaat en voor de mens het gereedschap schenkt om dit leven te leven (naar zijn lotsopdrachten!).

Dus twee mensen kunnen een astrologische tweeling zijn, maar toch, vooral als het bewustzijn enorm verschilt, andere uitwerkingen van hun identieke! horoscoop ervaren, en het toch astrologisch allebei in hun uitwerking klopt.

Omdat de mens steeds minder een groepsziel is, en steeds meer een authentieke ik-persoonlijkheid wordt, wordt nu het bewustzijn van de mens een steeds belangrijker gegeven voor juiste interpretatie van de horoscoop.

En dit bewustzijn is dus niet van deze wereld, en is dus niet in de horoscoop te vinden! Het is een factor die er 'boven zweeft', zich niet verbindt met de radix.

In de exacte ascendantgraden van Charubel en Sepharial kan je zo'n splitsing al aardig zien. De één ziet soms bij een graad een heilige, de ander een slechterik. De moderne astroloog dient dus rekening te houden met het bewustzijn van de mens, hetgeen aardig gezegd is, maar erg moeilijk is vast te stellen. Je dient dus, vaak intuïtief, een voorstelling te hebben van iemands bewustzijn. Dit lukt het beste als je iemand al kent, minimaal mee in contact bent geweest (om zo ook non verbaal te kunnen communiceren en te verstaan).

Het belang is groot. Want als iemand een affliktie heeft met Pluto (macht en magie), dan bepaalt het bewustzijn of de persoon macht over een ander, of macht over zichzelf wenst.

Verderop zal ik uitleggen hoe dan de horoscoop geduid moet gaan worden, hoe de astroloog om dient te gaan met de verschillen in bewustzijn, en zijn, zeg maar, nieuwe opdracht hierin.

Eerst kijken wij naar de astrosofische werking van de planeten in de tijd.

Na de val uit het Paradijs, in de tijd van Lemurië, beïnvloedden op aarde aanvankelijk het sterkst de Maan, Mars en Saturnus. De Maan zorgde voor de min of meer kinderlijke hersenontwikkeling en de eenvoudige liefde-groepsgeest. Mars dwong die mens tot voortplanting en een enorme krachtsinspanning en strijd om brood op de plank te hebben, en Saturnus zorgde voor zware aarde-omstandigheden om te kunnen overleven.

Vanaf de (zonde)val geldt de 'Paradijsvloek': vermoeidheid, ziekte en dood.

Na verloop van een zeer lange voorbereidingstijd (aangevangen door de priesters in Atlantis), werd vanaf 600 voor Christus de gemiddelde mens rijp voor een nieuwe verdere ontwikkeling: *het denken en het voelen/de liefde moesten op een hoger niveau gebracht worden.*

Het kinderlijk denken moest rationeel worden, en de eenvoudige liefde (voor gezin, stam en volk) moest tevens verhoogd worden. Kortom, de mens moest gaan oefenen om een redelijk-zedelijk wezen worden, die zich tevens met schone, mooie kunst gaat bezighouden (want dit 'verhoogt' de zielekwaliteit). Hiervoor bemoeiden zich de heren van Mercurius en van Venus met de ontwikkeling van de mensheid. Groten van geest namen op aarde deze taak op zich om deze weg voor ieder vrij te maken, zoals Boeddha en Plato voor de hartontwikkeling, en Aristoteles en Pythagoras voor de hoofdontwikkeling. Zo'n 500 jaar later worden het hart en het hoofd (Zon en Maan; Kaïn en Abel) door Christus 'samen gevoegd' en worden als Kracht werkzaam in een nieuwe hart-hoofd eenheid (o.a. als het ge-weten).

Nu gaat Jupiter zijn intrede doen (ook vanwege het aanvangende Vissen tijdperk) en verhoogt de liefde (van Venus) tot opdracht van altruïsme, ofwel liefde op mensenmaat voor je naaste (dus niet alleen voor je eigen gezin en volk, maar onpersoonlijk, dit is zonder aanzien des persoons, voor iedereen).

En na de ontdekking van de mysterieplaneten: Neptunus in begin 1600 (door Galilei, echter pas jaren later officieel erkend), van Uranus in 1781, en van Pluto in 1930, ontstaan er voor de gemiddelde en voorlopende mensheid weer nieuwe opdrachten.

Astrologisch verhoogt Mercurius zich in Uranus, en Venus zich in Neptunus.
Echter astrosofisch is dit andersom! Dit komt omdat bij spirituele hart-hoofd ontwikkeling (dus met verhoogde liefdekracht en denkkraft), het hart zich astraal 'vergroet' tot aan het hoofd, zodat deze mens gaat denken met zijn hart (astrosofisch Uranus), en gaat voelen met zijn hoofd (astrosofisch Neptunus).
Straks bij de planetaire inwijdingen kom ik hier weer op terug.

De nieuwe opdracht voor de huidige – gemiddelde en voorlopende – mens.

Zo is dus de opdracht van een mens – vooral na 1781 na Chr. – het denken en de liefde op een nog hoger niveau te verheffen, dus hoger dan altruïsme.

Zoals al hiervoor werd aangeduid verhoogt Mercurius zich voor de ik-mens, dus de mens die geen aanstalten maakt om een geestziele/spirituele weg te gaan, i.c. de Christelijke inwijdingsweg – maar zich *wel* oefent in verhoogde ik-kwaliteiten –, in Uranus. Zijn denken wordt versterkt met een zekere uranus-kraft (spiritueel-broederschappelijk-wetenschappelijk). Idem voor Venus die zich astrologisch verhoogt in Neptunus (eenheid) c.q. astrosofisch in Uranus.

De 'gewetensvolle' spirituele mens die het lot en opdracht van de mens(heid) begint te verstaan, de voorloper, feitelijk de 'Watermanmens', ontwikkelt zich bij uitstek op zieleniveau. Daar ligt zijn focus, en niet op de ik-ontwikkeling sec. Bij deze mens geldt dat naast de (Jupiter-altruïstische)liefde op mensenmaat (o.a. de sociologische en humanitaire aspecten), en de drie Watermanprincipes van vrijheid van denken, een gelijke rechtspositie voor iedereen, en een broederschappelijke verdeling van de levensmiddelen (cultureel, politiek en economisch), er een nieuw element bijgekomen is.

Dit nieuwe element is het vinden van de lotsbestemming van je naaste, d.i. die mens waar je echt wat mee hebt, alsmede het aanspreken op de persoon naar diens kwaliteiten, maar ook diens blinde vlekken. En omdat dit aanspreken alleen al een enorme impact maakt, leer je, c.q. dien je deze mens tevens te omhullen met de mantel van liefde, dus zonder waarde-oordeel.

Om dit te kunnen is een diepe interesse en inspanning in de andere mens noodzakelijk, want anders kom je niet dicht bij de kern. Voor liefde op mensenmaat, altruïsme, zou je in vele gevallen nog kunnen volstaan met een geld- of dienstenschenking. Maar voor deze nieuwe opdracht is dit te weinig, hiervoor is een veel intensievere inspanning vereist.

Als voorbeeld neem ik een verjaardagscadeau. Vindt nu eens voor iemand voor een tientje een cadeau waarvan de jarige aangeeft dat hij dit cadeau echt leuk vindt, dat je echt geslaagd bent met dit cadeau. Hoe moet je je niet inspannen

om in te denken wat de jarige leuk zou vinden, en hoeveel winkels moet je niet bezoeken voordat je dat rake cadeau vindt? En dit is misschien nog maar 5% van de arbeid die onder de nieuwe opdracht van de mens, onder Waterman (en voor de *voorloper* dus naar voren gehaald, dus nu) verricht moet worden. Het *vinden* van de lotsbestemming en de blinde vlekken van de mens is eigenlijk nog te moeilijk, maar dient wel beoefend te worden. Oefening baart kunst!

Dus vooral de astroloog heeft er een taak bij! Naast het gegeven uit de horoscoop over welke levensterreinen het leven zich ontvouwt, dient ook gezocht te worden naar de lotsbestemming. *Ergo, wat wilde de incarnerende ziel met dit leven ontwikkelen, wat moet o.a. doorlouterd worden en waarom?*

Wat moet geleerd worden c.q. vereffend worden van de vorige incarnaties? Door werkelijke interesse in de ander, en door volgehouden eigen zielescholing worden lieverlee steeds meer puzzelstukjes zichtbaar en weten zich aan te leggen aan andere reeds gevonden stukjes zodat er steeds beter een beeld zichtbaar wordt van de/je complexe medemens, en uiteraard tevens van jezelf.

Het gaat erom dat je de mens weer weet te verbinden met zijn eigen, zelf gestelde lot hier in deze incarnatie, die hij door de teug vergetelheid bij de geboorte – door gebrek aan innerlijke kracht – (terecht) kwijt geraakt is.

Uit: Christus en het mysterie van de graal, pagina 108, R. Steiner, voordracht 2-1-1914. Afkomstig van Johannes Kepler uit 1607:

“Ja, er komt weer een tijd waarin de oude astrologie in een nieuwe gedaante, in een doorchristelijke gedaante tot nieuw leven mag komen, waarin men weer mag opzien naar de sterren en hun mag vragen naar hun geestelijke schrift, mits men het maar op de juiste wijze doet, mits men het doet, doordrongen van de Christusimpuls.

De Christusimpuls is door de ziel van de aarde in haar aura opgenomen, en dus mag de mens die zich nu met zijn ziel ook in die aura van de aarde opgenomen voelt en die de Christusimpuls meebeleeft, ook weer opzien naar wat in de sterren geschreven staat”.

Vervolgens kijken wij naar de grote tijdperken van de verschuiving van het lentepunt in de zodiakale beelden. Want ook dit is astrosocie.

Wij kijken dan naar de grote opdrachten die voor een bepaalde periode van 2160 jaar gelden (Een sterrenjaar van 25.920 jaar gedeeld door 12).

Hoewel omstreden, maar volgens mij juist, liep de precessie van de equinox volgens Albert Slosman (*De astrologie van het oude Egypte*) vóór de grote ramp

van 12000 jaar geleden (zondvloed, val van Atlantis), voorwaarts. Na deze ramp, in het Teken Leeuw, waarbij de aardas kantelde, liep de precessie zoals wij het kennen, achterwaarts, en liep dus 'terug' naar het Teken Kreeft.

In 7227 voor Christus vangt dan de eerste na-Atlantische cultuurperiode van 2.160 jaar aan in Kreeft (8300BC-6150BC), genoemd de *Oud-Indische* periode (7227BC-5067BC), waarbij o.a. het etherlichaam van de mens verder ontwikkeld, c.q. hechter verbonden met de microkosmos diende te worden.

[Alle cultuurperioden vallen voor ongeveer de helft in twee zodiakale Beelden].

Onder Tweelingen (6150BC-4000BC) kwam de *Oud-Perzische* periode (5067BC-2907BC) waarbij het dualisme, de tweeledig geopenbaarde God (Ormuzd en Ahriman) ontstond. Het astraallichaam moest nu verder ontwikkeld worden, c.q. hechter verbonden worden met de microkosmos.

Onder Stier (4300BC-1827BC) ontstond de *Egyptische* periode (2907BC-747BC) met de aanbedding van het Gouden Kalf, de vleespotten van Egypte met de begeerte naar materie, o.a. kudde koeien. *Het tegenoverliggend Teken Schorpioen* beduidde dat men de slangenwijsheid van Atlantis moest bewaken, en dat men de scheppingskracht, de Slang der wijsheid, niet moest laten vervallen in de lage seksuele scheppingskracht in de buik (de lagere Schorpioen, het serpent). De aandoeningsziel moet worden ontwikkeld en het astrale lichaam dient niet meer door de goden, maar door de mens zelf vervuld te worden (waardoor het egoïsme van Lucifer daardoor meer bezit gaat nemen van de mens).

De Egyptische priesters zagen, bijvoorbeeld in Dendera, helderziend op naar de sterren, en zagen zo de Hoogste Engelen, de 1^e hiërarchie van de engelen, de Serafijnen, de Cherubijnen en de Tronen, die de Zodiak zijn in hun laagste stof-felijke openbaring. Hun zuivere *dieraanzicht* gaf de Dierenriem haar naam. Zij zijn o.a. het vaste kruis en zo is ook de sfinx: Stier, Leeuw, Scorpio, Waterman. Zij zijn de begrenzing van ons Universum, de dialectiek, de materiële wereld. Zij zijn de slang Ouroboros. Hierna 'begint' de statica, de geestelijke wereld.

De priesters zagen helderziend, o.a. in de wiskundige patronen die deze drie hiërarchieën aanreikten, de opdracht voor wereld en mens individueel. Want onze micro-kosmos is net zo een sterrenhemel, maar in het klein. (Het is de Egyptische God Hermes die aangaf dat zo boven is als beneden, zo in het klein is als in het groot). In Egypte ontstond alzo de astrologie als *heilige wetenschap*.

Onder Ram (1827BC-333AD) is dan de aanbedding van de ramsgod Ammon en in het *Grieks-Romeinse* tijdperk (747BC-1413AD) ontwikkelt zich het ik-bewustzijn (de verstands-en gemoedsziel) omdat de mens geen groepsziel meer moet zijn, maar een autonome ik-persoonlijkheid met eigen keuzevrijheid. Wij zien het optreden van het Lam Gods, Jezus, de schaapsherder der

'kudde'. Het tegenoverliggend Teken *Weegschaal* verwijst naar de rechtvaardigheid van 'de dag des oordeels' (waarover Jezus spreekt).

Wij leven nu in het Vissentijdperk (333AD-2493AD) waarbij Jezus Christus ons de opdracht gaf om vissers der mensen te worden waardoor ook de kerken ontstonden (denk aan de vorm van de bisschopsmijter die op een vissenkop lijkt), en wij de lusten des vlezes dienen te verzaken (figuurlijk en letterlijk!). Alleen vis is ons nog geschonken, en verder dienen wij vegetarisch te leven (De vleesdieren-tijdperken Ram en Stier zijn nu voorbij!). Onze 'Vissenles' wordt dus – naast Neptunus is ook Jupiter heerser van Vissen – tevens Jupiter, dit is altruïstisch leven. De opdracht van het tegenoverliggend teken *Maagd* (Maria) betekent dat de mens (onbevlekt) rein en zuiver dient te leven hetgeen het Brood des Levens is (de korenaar). Zo deelt Jezus brood en vissen (astrologische as Maagd en Vissen) uit en is dus vooral symbolisch bedoeld! Daarom ook dat er hiervan nooit tekort is; inzicht (Maagd) en liefde (Vissen) is altijd in overvloed uit te delen! Verdere ontwikkeling van de verstands-en gemoedsziel. Het *Anglo-Teutoonse* tijdperk (1413AD-3573AD) is ons tijdperk en begint in het Teken Vissen met haar opdracht. Echter vooral de voorlopers der mensen dienen na 1413 tevens de bewustzijnsziel te ontwikkelen en reeds te gaan leven uit de werking van de hiervoor gestelde, vanaf 1600 ontdekte mysterieplaneten, en met de overeenkomsten van het straks aanvangende Waterman tijdperk (2493AD-4653AD).

Met de opdracht van het tegenoverliggende Teken *Leeuw* betekent dit dat een zelfopoffering in de mens geboren moet worden, de Zoon des Mensen, de Christus in ons, zodat de mens een Leeuw van Juda kan worden, een koning der schepping met de moed der overtuiging. De as Leeuw-Waterman is bij uitstek een tijd waarin Christus zich openbaart. *Waterman 'is Christus'*, is 'oogsttijd'.

Het astronomische en het astrosofische in de strijd van Galilei versus de kerk.

Rond 1600 had Copernicus de telescoop ontdekt en ook Galilei vergaapte zich hierdoor (en ontdekte o.a. Neptunus). Hij ontdekte dat de Zon het middelpunt was waar omheen de planeten draaiden. Echter de kerk hield vol dat de aarde het middelpunt was.

Beiden hebben gelijk! Astronomisch/astrologisch draaien de planeten om de zon. Echter astrosofisch niet. Alleen de kerk had/heeft hierover geen kennis meer en kon dit dus niet meer verklaren en inquisiteerden dus maar andersdenkenden. Het astrosofisch/esoterisch feit wil namelijk dat geestelijk gezien de aarde het middelpunt is.

Als een mens slaapt, en bij zijn overlijden, treden zijn hogere, *werkelijke voertuigen* (astraal lichaam, ziel en geest) uit zijn lichaam. Alleen zijn stoffelijk li-

chaam en zijn etherlichaam blijven op aarde achter en verbinden zich met de hogere voertuigen met het zilveren koord (dat dus bij het overlijden breekt). De uitgetreden voertuigen begeven zich vanaf de aarde (middelpunt dus), naar de Maansfeer, en afhankelijk van het bewustzijn, vandaar naar Mercurius, Venus, Zon, Mars, Jupiter en Saturnus, en voor de zeer ver gevorderden daarna naar de vaste sterren (de statica). De ziel doet daar zijn lessen op en keert weer bij het wakker worden, of weer bij een nieuwe incarnatie, in omgekeerde route terug naar de aarde, met meename van de nodige bouwstoffen van de planeten. Vandaar de uitdrukking dat de slaap de nuchterheid van de ziel is.

Dit bedoelde de kerk! Maar ze wisten het niet meer zelf, maar uit overlevering. En omdat het de tijd van het rationalisme werd, de tijd van de zogenaamde Verlichting (wat ik veelal verduistering vind, louter 'breinpluk' zonder geactiveerde gewetenskrachten van het hart), kreeg de – esoterisch – onwetende geest-ontkennende-breinwetenschap het voor het zeggen. En zeer herkenbaar voor de astroloog, de spirituele mens, die onder dit type mens vaak te lijden heeft!

Ook de mysterieplaneten Uranus, Neptunus en Pluto hebben een astrosofische werking in de horoscoop die zeer speciaal uitwerkt na de midlife:

Als Uranus rond het 42^e jaar oppositie zichzelf gaat staan, en ongeveer even later Neptunus vierkant zichzelf, dan betekent dit naar mijn mening dat de opdracht van de Noordelijke Maansknoop, de Drakenkop, werkzaam wordt.

Tot die leeftijd leeft een mens gewoonlijk onder de nawerking, de opdruk van zijn vorige incarnatie(s), ofwel de Zuidelijke Maansknoop, de Drakenstaart.

Zijn lotsopdracht in dit leven, en heel goed aangegeven in de Drakenkop, 'wil nu begrepen worden', en zorgt voor levenssituaties die dit mogelijk maken.

Uranus dwingt de mens dan ook tot verandering van oude patronen, en Neptunus geeft aan dat de persoonlijkheid nu voldoende ik-ervaring heeft en voldoende gerijpt is zodat de veranderingen, die Uranus aangeeft, spiritueel gezien moeten worden. (Naar de opdrachten van zielengroei en bestemming).

Luistert een mens hier niet naar, dan komt hij door het aankomende Pluto vierkant Pluto in een crisis, de midlife crisis. Pluto is 'de man met de hamer' en dwingt hard tot verandering. Dus geen eindeloze therapie en maar teruggaan naar de jeugdtijd, maar zoeken naar de lotsopdracht en daar nu voor gaan!

Dit is reeds en wordt een steeds belangrijker onderdeel in de horoscoopitleg!

Mijn mening is dat het zoeken naar de lotsbestemming van een mens de enige gerechtvaardigde reden is om een persoonlijke horoscoop te duiden.

Want, is het nu echt zo veel anders dat je als mens bijvoorbeeld verdriet hebt door/met je partner, of je kinderen, je familie, je buren, je werkgever/nemer, je gezondheid, je tekorten en gebreken? Nee, want pijn is pijn. En als je de ene pijn verlicht hebt, komt de andere pijn ervoor terug. *Het gaat erom dat je te weten komt waarom de dingen zijn in je leven!* Dan stop je ook met zwarte pietten uitdelen, en kijk je in jezelf wat je ervan moet leren. Dat is heilzaam. En dat je dan (horoscoop)kennis hebt over welke levensterreinen je lot uitwerkt, kan zo extra bijdragen aan het inzicht en de verwerking hiervan. Werkelijke zelfkennis als gewetenskracht is de basis van alle ziele-opgang. En het gaat uiteindelijk om de ziel, waarbij ons ik de uitvoerende kracht is. En dit verlangt het aankomende Watermantijdperk en/met de mysterieplaneten die nu krachtiger werkzaam zijn geworden.

Vanaf 2008 Uranus vierkant Pluto culminerend naar 21-12-2012

Hierbij verwijs ik eerst naar mijn lezing over 21-12-2012 die via mijn site [www.spiritueelastroloog](http://www.spiritueelastroloog.nl) te downloaden is. Kort nog hierover het volgende. Zoals in vernoemde lezing aangegeven is, en tevens bij de tijdperken hiervoor ook al besproken is, wordt de fakkelstok per 2160 jaar overgedragen naar een ander volk zodat zij het speerpunt worden van de aanstaande ontwikkelingen. Zo is het Anglo-Teutoonse volk, met aanverwante volkeren, zeg maar het – westen – vanaf 1413 toonaangevend in de wereld, waarbij deze volkeren een opdracht hebben om in ons wezen een facet van spirituele ontwikkeling waar te maken (althans de ‘gemiddelde bewustzijnsmens’ en vooral de voorlopers binnen het volk). De opdracht voor ons, het westen, is de ontwikkeling van de bewustzijnsziel, ofwel dat hogere ziele-aspect dat zich bewust is waarom de dingen zijn zoals ze zijn, wat hun oorsprong is en hun doel (dat ziele-aspect dat dus steeds incarneert). De Grieks-Romeinse tijd had de opdracht de verstand- en gemoedsziel te ontwikkelen, de hoge rede en het diepe hart-liefde-gevoel. Geen vergissing maken dat andere volkeren dan maar zonder opdracht zitten! Ieder volk, iedere mens heeft een opdracht, zowel algemeen als individueel.

Algemeen bijvoorbeeld geldt nu nog steeds de opdracht van het Vissentijdperk en het aankomende Watermantijdperk, en de ‘ontdekte’ mysterieplaneten die daarna werkzamer zijn geworden en hun opdracht uitgevoerd willen zien.

Dat uitwerken gebeurt o.a. door sterke astrologische wereldaspecten zoals het aspect vanaf 2008 Uranus vierkant Pluto in het extraverte Hoofdkruis.

Dit aspect is dus beladen met Uranus/Waterman elementen en zal dus voor iedereen uitwerken over de, zoals dat heet, sociale driegeliding: vrijheid van meningsuiting, een gelijke rechtspositie en een broederschapelijke verdeling van de levensmiddelen (o.a. het sociale vangnet); ofwel cultureel, politiek en

economisch. En ieder aspect heeft natuurlijk ook zijn fysieke uitwerking. Dus wat zien wij? De tsunami in Japan gaf de fysieke uitwerking (Uranus aardbeving en Pluto de kerncentrale), en in het Midden-Oosten brak de Arabische lente uit. Deze Arabische volkeren moeten bij uitstek het element vrijheid en gelijkheid bewerkstelligen. En omdat in het westen de vrijheid en gelijkheid redelijk gerealiseerd is, lag daar de focus in het derde element, de eerlijke verdeling van de levensmiddelen. Ofwel, Pluto in Steenbok moet het kankergezwell van het roofofkapitalisme uitsnijden! De banken- c.q. eurocrisis!

En ik denk dat ook Rusland momenteel aardig meedoet in dit vierkant dat nog steeds zeer werkzaam is. Ook daar valt nog genoeg te sleutelen aan de drie Waterman opdracht-elementen. En weigeren of de kantjes er vanaf lopen geeft crisis. Wellicht voort-etterend in een wereldcrisis als de les niet geleerd wordt. Laten we hopen dat de mensen (volkeren) hun opdrachten voldoende waar zullen maken, vooral na dat belangrijke kantelpunt 21-12-2012, zodat de mensheid zijn ziele-opgang – naar het Doel van het bestaan – kan realiseren.

De weg van Zon tot Pluto

De **Zon** is de werkelijkheid, de zuivere Wil, het ware-Ik.

De **Maan** leert ons in bespiegelingen de Zon-werkelijkheid eigen te maken.

Mercurius verbindt met intellect de brug tussen Zon en Maan; tussen onze identiteit (Zon) en onze gevoelens (Maan – lagere ik –) wordt een brug van kennis geslagen om werkelijk inzicht te verwerven en uit te dragen.

Venus beoordeelt deze info op waarde en brengt dingen en mensen in harmonie, en geeft innerlijk evenwicht, gepaard met schoonheid.

Mars doorbreekt het statisch bereikte evenwicht tot een nieuw te creëren evenwicht met nieuwe ervaringen door weerstanden heen, door moedige juiste actie en daadkracht.

Jupiter geeft zin aan de Mars-handelingen. Hij herstelt en verbindt ons met het grote Doel.

Saturnus remt en verkoelt opdat er vorm en structuur ontstaat waarop men kan terugvallen, stabiliteit en een juist oordeel verkrijgt, zodat wij kunnen corrigeren. Hij ontnemt ons het nutteloze en schenkt innerlijke zekerheid.

Uranus doorbreekt onverwachts, plotseling de vertrouwde wereld met haar verouderde normen, zekerheden en gewoonten, en schenkt grillig en revolutionair vernieuwend inzicht en intuïtie. Hij verlegt de grenzen om werkelijk "vrij" te worden. Wil gelijkheid, vrijheid, broederschap en samenwerken voor het ware mensheidsideaal.

Neptunus streeft naar het opgaan van de waterdruppel in de oceaan, versmelting met de "Bron", waardoor absolute vrijheid en onbeperkte mogelijkheid wordt.

Pluto is de verste planeet en eist bijna het 'onmogelijke'. Hij smeedt alle ervaringen tot nu toe om tot nieuw 'leven', in een nieuwe Eenheid. Transformatie en Wedergeboorte is zijn doel. Opoffering van het egobelang.

Het dode wordt tot nieuw leven gewekt.

De mens wordt Meester van zichzelf, van zijn lot!

Zoals hiervoor al gesteld is, is er voor de individuele mens een duidelijke astrologische en astrosofische werking te zien vooral als wij kijken naar de zogenaamde planetaire inwijdingen van de mens. (gebaseerd op J. van Rijkenborgh)

PLANETAIRE INWIJDINGEN

Zon en Maan zijn lichten, geen planeten. De Zon is ons werkelijke Ik, de Maan ons lagere ik. Vandaar dat de inwijdingen over de planeten lopen.

MERCURIUS: (*symbool Maan, Zon en Aardekruis als drie-eenheid*)

Aanvankelijk voor iedere mens de ontwikkeling van het gewone (=lagere) denken, kennis, IQ. Subjectieve kennis en objectieve kennis (bv. wiskunde).

Bij zielerijping ontstaat de behoefte om niet louter te denken hetgeen ons eigen ik wenst, maar **zelfkennis** te verwerkelijken; werkelijk inzicht te verwerven wat God wil, een Hoger Denken. Het gekende en de kenner zijn nu één.

Door deze (zelf)inwijding/*initiatie* (=door eigen *initiatief!*) verkrijgt men eersthands kennis, kennis des Heils, Pistis. Ofwel, men kan nu hersenvrij denken.

Bijbel: De mens bidt en hem zal gegeven worden.

VENUS:

Aanvankelijk voor iedere mens de ontwikkeling van het gewone (=lagere) verlangen, EQ. Bij zielerijping ontstaat de behoefte om niet louter te voelen, te verlangen hetgeen ons ik wenst, maar het heil, de 'genezing, heelwording' van de mens te verlangen, **heilbegeren**. De 'lagere' ofwel 'gewone' Mercurius-Venusverbinding stimuleert een redelijk-zedelijke levenshouding, maar de mens heeft nu meer dan een redelijk-zedelijke levenshouding gerealiseerd. De ingewijde Mercurius-mens ziet alleen God, door de Venus-inwijding ontmoet hij ook God, de Liefde die alle verstand te boven gaat. Hij ondergaat 'Verlichting'. De eerste inwijdingen, Mercurius en Venus, gaan min of meer tegelijk op. Bijbel: De mens zoekt en hij zal vinden.

MARS:

Aanvankelijk voor iedere mens de ontwikkeling van het gewone (=lagere) willen. Bij zielerijping ontstaat de behoefte om niet louter te willen hetgeen het ik wenst, maar te willen wat God wil. "Heer, wat wilt U dat ik doen zal".

"Ik moet minder worden, die andere in mij moet wassen".

Dit is de moeilijkste fase: **zelfovergave**.

Nu zijn Hoofd, Hart en Handen in evenwicht en in werkelijke Christelijke mensendienst. De 'nieuwe' ziel heeft de leiding over het ik gekregen.

Bijbel: De mens klopt en hem zal worden open gedaan.

JUPITER:

Aanvankelijk voor iedere mens de ontwikkeling van een uitbreidend ik-bewustzijn. SQ.

Bij zielerijping ontstaat de behoefte om niet louter een levenshouding aan te nemen ter uitbreiding van het gewone bewustzijn, hoe edel ook, maar een **nieuwe levenshouding**, gebaseerd op de Wil van God: uitbreiding van het Rijk van God, niet van een aards paradijs. (Het 'doorchristelijken' van de aarde).

Bijbel: Geef, en u zal gegeven worden een geschudde, overlopende maat.

SATURNUS:

Aanvankelijk moet de mens opgebouwd, gevormd worden uit vergankelijke materie, dit is Saturnus. Hij gaat in 'rokken van vellen', hij moet zich met materie verbinden. Dan dienen zijn 'klederen gewassen' te worden. De Heilige Geest (is ook Saturnus) reinigt door de zelfopofferende nieuwe levenshouding in dienst van het Licht al de voertuigen van de mens in 'witte klederen'. De mens gaat door de enge poort (van Saturnus). De dood is overwonnen, *de lichaams-gestalte is wedergeboren*. De vijfde fase is gerealiseerd, **vervulling**.

In een nieuwe vorm is men helderziend (imaginatie), helderhorend (inspiratie) en helderwetend (intuïtie).

Bijbel: De zaligsprekingen.

Na deze vijf inwijdingen gaat de mens 'aan de hand Gods'.

URANUS:

Als astrosofisch hoger octaaf van Venus (=wekkend en bindende liefde) werkt Uranus' liefde veranderend, tot opstanding of tot val. Het Licht Gods wordt lijfelijk in de mens geboren. De Christus is in hem, de Liefde Gods. *De zielegestalte is wedergeboren.* Bij de Venusinwijding werd de mens verbonden met de Liefde Gods, nu leeft hij uit het verklarende Licht Gods en straalt Het uit.

Bijbel: Ik zal u bewaren in de beproeving, en u maken tot een zuil in de tempel van mijn God.

NEPTUNUS:

De laatste van de drie verheven, gelouterde aanzichten van de mens komt nu in zijn bezit. *De geestgestalte wordt door de geest-die-uit-God-komt ontstoken.* Hij viert het Heilig Avondmaal. De mens is nu in God. Hij is Broeder van de Witte Roos. Mercurius denkt/kent de goddelijke idee, terwijl Neptunus, als spiritueel hoger octaaf van Mercurius, de goddelijke idee zelf baart, scheidt.

Als Witte Magiër (Neptunus-Pluto) is hij geworden om 'God' te zijn.

Bijbel: Gij zijt tot vrijheid geroepen. **De transfiguratie is volbracht.**